

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Lungu Ruslan Xxxxxx, născut la xxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxxxxx, com. Xxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 06.11.2015-21.06.2016
2. instanța de apel: 22.07.2016-04.10.2016
3. instanța de recurs: 05.01.2017 - 15.02.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 21 iunie 2016, Lungu Ruslan Xxxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la amendă în mărime de 780 unități convenționale.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Lungu R. la 25 septembrie 2015, în jurul orei 13.30, după ce a consumat băuturi alcoolice și neposedând permis de conducere a urcat la volanul autoturismului personal de model „Vaz 21013”, culoare bej, cu n/î XXXXXXXX, deplasându-se prin com. Sireți, r-l Strășeni. În timpul deplasării pe drumul central al com. Sireți, r-l Strășeni, în preajma Primăriei, a fost stopat de colaboratorul Inspectoratului de Poliție Strășeni, Mândrescu Serghei însoțit fiind de alți colaboratori de poliție (grupa operativă IP Strășeni), care având suspiciuni că, Lungu R. a condus vehiculul în stare de ebrietate, au cerut de a se supune în modul prevăzut de lege examinării alcoolscopice cu aparatul „Drager”, de la care ultimul a refuzat. În continuarea acțiunilor ilegale, Lungu R. fiind escortat de poliție și prezentat la Spitalul r-lui Strășeni pentru examinare medicală și recoltarea probelor biologice, ultimul, la fel a refuzat și s-a împotrivit colectării probelor. Astfel, intenționat a ignorat prevederile art. 14 din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009 care prevede că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, precum și art. 10 alin. (2) lit. a), b) și c) al prezentului Regulament, care expres prevede că „persoana care conduce un vehicul trebuie să posede permisul de

coducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus, certificatul de înmatriculare, (înregistrare) a vehiculului însoțit de un alt document ce atestă dreptul la utilizarea lui, sau după caz certificatul de înmatriculare (înregistrare) eliberat pe numele persoanei juridice și foaia de parcurs, polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă a deținătorilor mijloacelor de transport auto ”.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Lungu R. au fost calificate *de drept* în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal și anume –*refuzul și împotrivirea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșit de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Lungu R. să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip deschis.

În motivarea apelului a invocat:

- prima instanță la aplicarea sancțiunii nu a ținut cont și a ignorat instituția individualizării pedepsei, prin care se înțelege operațiunea de adaptare a pedepsei și a executării ei la caz concret și la persoana infractorului, astfel încât să se asigure scopul ei și să se realizeze finalitatea răspunderii penale;

- Lungu R. are o personalitate complexă, iar sancțiunea aplicată acestuia nu va avea efect, ceea ce pe cale de consecință denotă necesitatea imperioasă de aplicare acestuia măsura de pedeapsă sub formă de închisoare reală, pedeapsă care efectiv va duce la realizarea scopului pedepsei penale, scop, ce nu va fi atins în cazul menținerii pedepsei aplicate;

- Lungu R. a comis infracțiunea în stare de recidivă, anterior săvârșind o infracțiune similară fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă, iar în final scopul pedepsei penale nu a fost atins, respectiv nu va fi atins nici în continuare în cazul menținerii unei asemenea pedepse;

- potrivit art. 61 Cod penal pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Lungu R. recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, a fost condamnat la 6 luni închisoare.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei complementare stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni din 22 august 2015, sub formă de 4 ani privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă – 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia, că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală ce au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a apreciat situația de fapt și de drept, inclusiv și încadrarea juridică a acțiunilor lui Lungu R., care au fost calificate în temeiul art. 264¹ alin. (4) Codul penal.

Instanța de apel a constatat, că Lungu R. prin sentința Judecătorei Strășeni din 22 august 2015, fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, la 25 septembrie 2015, în jurul orei 13.30, după ce a consumat băuturi alcoolice, ignorând prevederile art. 14 din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009 care prevede că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, precum și art. 10 alin. (2) lit. a), b) și c) al prezentului Regulament, care expres prevede că *„persoana care conduce un vehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus, certificatul de înmatriculare, (înregistrare) a vehiculului însoțit de un alt document ce atestă dreptul la utilizarea lui, sau după caz certificatul de înmatriculare (înregistrare) eliberat pe numele persoanei juridice și foaia de parcurs, polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă a deținătorilor mijloacelor de transport auto ”*, în lipsa respectivelor acte enunțate, a urcat la volanul autoturismului personal de model „Vaz 21013”, culoare bej, cu n/î XXXXXXX și a inițiat deplasarea prin com. Sireți, r-l Strășeni. În timpul deplasării pe drumul central al com. Sireți, r-l Strășeni, în preajma Primăriei, a fost stopat de colaboratorul Inspectoratului de Poliției Strășeni, Mândrescu Serghei, însoțit de alți colaboratori de poliție (grupa operativă IP Strășeni), care având suspiciuni că, Lungu R. a condus vehiculul în stare de ebrietate, au cerut de a se supune în modul prevăzut de lege examinării alcoolscopice cu aparatul „Drager”, de la care ultimul a refuzat. În continuarea acțiunilor ilegale, Lungu R. fiind escortat de poliție și prezentat la Spitalul r-lui Strășeni pentru examinare medicală și recoltarea probelor biologice, ultimul la fel a refuzat și s-a împotrivit colectării probelor.

Instanța de apel a reținut, că inculpatul cunoscând indubitabil despre actul judecătoresc emis la 22 august 2015, prin care a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale și privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani, la 25 septembrie 2015, fiind stopat către colaboratorii de poliție, la volanul automobilului său, fără permis de conducere a refuzat să fie supus testului alcooscopic. Circumstanțe ce demonstrează comiterea infracțiunii de către Lungu R. în stare de recidivă, fapt neglijat de către prima instanță la individualizarea pedepsei.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite ce se atribuie la categoria celor ușoare, de persoana celui vinovat, care se caracterizează negativ la locul de trai, vina nu a recunoscut, nu a manifestat regret sau remușcări pentru fapta comisă, anterior a mai comis delict penale intenționate, fiind supus răspunderii penale și având antecedente penale nestinse, iar pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, fiind neexecutată.

În viziunea instanței de apel, prima instanță a neglijat circumstanța esențială individualizării pedepsei și anume faptul că, inculpatul a mai executat o pedeapsă pecuniară stabilită prin sentința Judecătorei Strășeni din 22 august 2015, iar careva concluzii în revizuirea comportamentului său nu a făcut, fiind predispus la comiterea delictelor penale, nu a suferit mari schimbări, ceea ce denotă, că sancțiunea pecuniară nu este în măsură să genereze atingerea scopului pedepsei penale.

Instanța de apel stabilind circumstanțele enunțate consideră, că aplicarea în privința lui Lungu R. a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, va fi legală, proporțională, adecvată și pasibilă să influențeze pozitiv comportamentul personalității complexe a inculpatului.

În același context, instanța de apel a menționat că potrivit art. 72 Cod penal, persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă execută pedeapsa cu închisoare în penitenciar de tip închis.

În concluzie, instanța de apel a considerat întemeiat apelul procurorului, cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pelevaniuc A. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței sau aplicarea art. 2 pct. 3 a Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- este de acord cu constatarea faptelor infracționale ale inculpatului efectuate de către instanțele de fond, cât și cu calificarea juridică a faptei acestuia, însă nu este de acord cu soluția instanței de apel privind individualizarea pedepsei penale;

- instanța de apel neîntemeiat a aplicat lui Lungu R. pedeapsă sub formă de închisoare, motivând soluția prin faptul, că inculpatul Lungu R. a mai executat o pedeapsă pecuniară stabilită prin sentința Judecătorei Strășeni din 22 august 2015, iar careva concluzii în revizuirea comportamentului său nu a făcut, fiind predispus la comiterea delictelor penale, nu a suferit mari schimbări, ceea ce denotă că, sancțiunea pecuniară nu este în măsură să genereze atingerea scopului pedepsei penale;

- inculpatul a executat pedeapsa stabilită sub formă de amendă, aplicată prin sentința Judecătorei Strășeni din 22 august 2015, astfel consecințele acestei condamnări sunt înlăturate de art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, fapt ce confirmă stingerea antecedentului penal și potrivit art. 34 alin. (5) lit. d) Cod penal nu se constată stare de recidivă;

- după pronunțarea sentinței Judecătoria Strășeni din 21 iunie 2016 și până la examinarea apelului procurorului, a intervenit Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova, astfel cu toate că, inculpatul nu a solicitat aplicarea legii în cauză, instanța de apel urma din oficiu să hotărască aplicarea acesteia, eliberându-l de pedeapsă prin încetarea procesului penal;

- inculpatul a prezentat instanței de apel în ședința de judecată dovada privind achitarea în termen de 72 de ore, după pronunțarea sentinței din 21.06.2016, jumătate din suma amenzii stabilite de către prima instanță și a solicitat menținerea acesteia fără modificări, considerând că deja a executat pedeapsa stabilită.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10), 11) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând de a-l respinge ca inadmisibil, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal. Mai mult ca atât, motivele invocate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora le-a fost dată o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizie.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

În continuare, Colegiul penal relevă, că potrivit textului recursului declarat, titularul acestuia invocă de drept temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10), 11) Cod de procedură penală și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, precum și persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege.*

La fel, Colegiul penal reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând hotărârea instanței de apel în partea stabilirii pedepsei cu închisoare, considerând că Lungu R. nu a comis infracțiunea în stare de recidivă, iar prima instanță corect i-a aplicat pedeapsa sub formă de amendă. Totodată, consideră că instanța de apel urma să aplice în privința inculpatului Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova, eliberându-l de pedeapsă prin încetarea procesului penal.

Instanța de recurs constată, că în prezenta speță nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat de către avocat și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în ce privește individualizarea pedepsei.

În primul rând, instanța de recurs remarcă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal atestă, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni în domeniul transporturilor, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, care se clasifică conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune ușoară.

Revenind la prezenta speță, Colegiul menționează că, de către instanța de apel inculpatul a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 6 luni închisoare, iar conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, inculpatului la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei complementare stabilită prin sentința Judecătorei Strășeni din 22 august 2015, sub formă de 4 ani privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă – 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Reieșind din textul hotărârii atacate, se reține că instanța de apel a luat în considerație faptul, că inculpatul nu a recunoscut vina, la locul de trai se caracterizează negativ, anterior fiind supus răspunderii penale, având antecedente penale nestinse.

La fel, instanța de recurs atrage atenția, că instanța de apel just a reținut faptul, că Lungu R. a fost anterior condamnat, prin sentința Judecătorei Strășeni din 22 august 2015, pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale ceea ce constituie suma de 6.000 lei, cu privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani (f.d. 66-68), iar ulterior, la 25 septembrie 2015, din nou a săvârșit o infracțiune cu intenție, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal remarcă, că inculpatul a comis infracțiunea în cauză la data de 25 septembrie 2015, la doar o lună de la data condamnării prin sentința Judecătorei Strășeni din 22 august 2015, astfel neavând executată pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, din care considerent concluzia instanței de apel, cu privire la săvârșirea de către inculpat a unei noi infracțiuni cu intenție, la 25.09.2015, antecedentele penale nefiind stinse pentru condamnarea anterioară, este una corectă. În acest mod, de către instanța de apel, în speța dată, întemeiat a fost stabilită prezența stării de recidivă, în acțiunile inculpatului, deoarece, conform art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

La fel, este nefondată și critica din recurs, precum că inculpatul a executat pedeapsa stabilită sub formă de amendă, aplicată prin sentința judecătorei Strășeni din 22 august 2015, astfel consecințele acestei condamnări sunt înlăturate de art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, fapt ce confirmă stingerea antecedentului penal și potrivit art. 34 alin. (5) lit. d) Cod penal, nu se constată stare de recidivă.

Conform art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea – după executarea pedepsei.

Art. 65 alin. (4) Cod penal, prevede că la aplicarea pedepsei privative de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în calitate de pedeapsă complementară la amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, termenul ei se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii, iar la aplicarea ei în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, termenul ei se calculează din momentul executării pedepsei principale.

Astfel, Colegiul penal reține că inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Strășeni din 22 august 2015, la pedepse mai blânde decât închisoarea și anume la amendă în mărime de 300 unități convenționale ceea ce constituie suma de 6.000 lei, cu privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, astfel cu toate că inculpatul a executat pedeapsa stabilită sub formă de amendă, instanța de recurs consideră juste concluziile instanței de apel, precum că la data de 25.09.2015 când a fost comisă infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, nu era executată de către inculpat pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, ceea ce atestă cu certitudine că infracțiunea a fost comisă în stare de recidivă.

Tot aici, Colegiul penal relevă, că din dispoziția alin. (2) art. 82 Cod penal, rezultă că mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

De asemenea, instanța de recurs menționează, că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, de care a fost învinuit și condamnat inculpatul, la momentul comiterii infracțiunii prevedea pedeapsă cu amendă în

mărime de la 700 la 800 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an.

Deci, învederând prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal, se conchide că altă categorie de pedeapsă inculpatului, în cauza dată, decât închisoarea nu poate fi aplicată.

Cât privește argumentul recurentului, precum că inculpatul a prezentat instanței de apel dovada privind achitarea în termen de 72 de ore, după pronunțarea sentinței din 21.06.2016, jumătate din suma amenzii stabilite de către prima instanță, considerând că deja a executat pedeapsa stabilită, Colegiul penal reține că în dispozitivul sentinței este indicat, că „se explică lui Lungu R. că potrivit prevederilor art. 64 alin. (3¹) Cod penal, acesta este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie. Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Strășeni”. Astfel, faptul că inculpatul a executat pedeapsa sub formă de amendă înainte ca sentința să devină executorie, ultimul și-a asumat situația că hotărârea primei instanțe putea fi casată de către instanța de apel.

Prin urmare, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Referitor la temeiul invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală și anume ce ține de faptul, că cu toate că, inculpatul nu a solicitat aplicarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova, instanța de apel urma din oficiu să hotărască aplicarea acesteia, eliberându-l de pedeapsă prin încetarea procesului penal, Colegiul penal constată că, de asemenea nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Astfel, potrivit art. (1) alin. (1), (4) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova „(1) Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căința activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12”

În acest punct de analiză, este relevant de a preciza că, înainte de a aplica actul amnistiei față de inculpat, instanța urmează să determine dacă acesta a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă.

Alin. (2) al art. 1 din Legea nr. 210 stipulează expres, că căința activă a persoanei se determină, în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Din conținutul art. 57 Cod penal, trebuie de înțeles că liberarea de răspundere penală, în legătură cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite

următoarele criterii: persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit de infracțiune.

Astfel, reieșind din textul legii precitat, se conchide că pentru aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate, este suficient să fie întrunite cel puțin unul dintre criteriile enumerate supra. Judecarea cauzei penale la solicitarea inculpatului în procedura simplificată reglementată de art. 364¹ sau art. 509 Cod de procedură penală, sau în cazul recunoașterii integrale a vinovăției se consideră contribuire activă la descoperirea infracțiunii.

Se notează, că în cazul când nu s-a cauzat vreun prejudiciu, instanța poate aplica prevederile art. 2 din Legea nr. 210, numai dacă inculpatul a manifestat căință activă prin autodenunțare sau prin contribuire activă la descoperirea infracțiunii (care include: judecarea cauzei penale în procedura prescrisă de art. 364¹ sau art. 509 Cod de procedură penală sau în cazul recunoașterii integrale a vinovăției).

Reieșind din cele menționate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal reține, că inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și nu a manifestat căința activă prin autodenunțare sau prin contribuire activă la descoperirea infracțiunii, mai mult ca atât cauza nu a fost judecată în procedură simplificată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală sau în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, conform art. 509 Cod de procedură penală.

Din acest punct de vedere, Colegiul penal constată, că inculpatul nu întrunește criteriile stabilite la art. 1 din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, din care considerent nu putea fi încetat procesul penal în privința acestuia.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 10), 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Lungu Ruslan Xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 15 martie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie